

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio LXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

gratiarū. Vera & euangelica prædicatio est, peccata quoad fieri potest magnificare, ut homo ad tumorem & legitimā pœnitentiā ueniat. Deniq; quid prodest ppter uilissimā pœnarum remissionē, tot auxibus tonare, ad extollendas uenias, & propter saluberrimā crucis sapientiā uix mutire? immo quō id non nocet simplici uulgo, qui tantū solet æstimare uerbū, quanto fuerit gestu & apparatu prædicatū? At euangeliū nullo, ueniæ omnī apparatu proferuntur, scilicet ut uulgus euangeliū nihil, uenias omnia credat esse. Mirum tamen est, cū audeant clamare, homicidia, latrocinia, libidinem generis omnis, blasphemias in Virginem Mariam & deum, facilia, ut his uenijs remittantur, cur non etiā illa leuiora remitti dament, quæ in Bulla cœnæ reseruātur? Pontifex non remittit, uide ergo forte ne & illa nō remittat aut saltem nō tam facile remittat, quæ multo sunt illis grauiora.

CONCLUSIO LXXVI.

Dicimus contra, quod ueniæ papales, nec minimum uenialium peccatorum tollere possint, quo ad culpam.

HANC Meosin, nō posuissē, nisi uoluissē præcedentis conclu. opinionem detestabilem facere. Patet autem, quod nulla culpa remittitur, nisi a solo deo. Ideo nec illa magna per facultates remittantur, sed declarantur remitti, & eorū pœna remittitur. Hæc dico secundū illorum sententiā. Mea autem patuit superius satis. Verè hic morandum fuisset in ueniali peccato, quod ita uilescit hodie, ac si nullum pene sit, & timeo magna multorum perditione, qui secure stertunt in peccatis, ubi non uiderint sese crimina committere. Ego id fateor, donec legi scholasticos doctores, nunq̄ intellexi, quid & quantum esset ueniale peccatum, an ipsi intelligant, nescio. Id breuiter dico, qui non assidue sic timet & agit, ac si mortalibus peccatis plenus esset, uix unq̄ saluabitur, quia dicit scriptura, Non intres in iudicium cum seruo tuo domine, nam non solum uenialia, quæ nunc passim uocant, sed etiam bona opera, non possunt iudicium dei sustinere sed egent ignoscente misericordia. Quia non ait, Non intres in iudicium cum hoste tuo, sed cum seruo & puero tuo, qui seruit tibi. Iste ergo timor doceret misericordiam dei suspirare, & in eam confidere, ubi ille deest, incipimus cōfidere in conscientiam

M. .L RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN
nostram, magis quā in misericordiā dei, dum nihil criminis nobis
conscijs fecisse, & ij in horrendum cadent iudicium.

CONCLUSIO LXXVII.

Quod dicit, nec si S. Petrus modo papa esset, maiores gra-
tias donari posset, est blasphemia in sanctū Petrum & papā.

CONCLUSIO LXXVIII.

Dicimus contra, quod etiam iste, & quilibet papa habet
maiores, scilicet euangeliū, uirtutes, gratias curationum
&c., ut primo Corinth. duodecimo.

QVIA in potestate & obedientia papæ sunt omnes, qui ista
habent in ecclesia, quos potest mittere quo uolet, etiam si ipse per-
sonaliter non haberet, ut non dicam, quod bulla cœnæ, adhuc nō
est remissa cū suis casibus. Adhuc maior esset gratia summi pon-
tificis, si has omnes facultates, gratis donaret omnibus Christia-
nis, qui eis egerent. Deinde si sublati canonibus onerosis, liber-
tatē populi Christiani restitueret, & tyrannides officiorū, ac Si-
monū exploderet. Sed hæc nō sunt forte in potestate eius, inua-
luit enim inimicus, & princeps prouinciarū facta est sub tributo,
dextera dñi faciet hanc uirtutem, si id digni fuerimus impetrare.

CONCLUSIO LXXIX.

Dicere crucem armis papalibus insigniter erectam, cru-
ci Christi æquiuale, blasphemia est.

QVA fronte sint hi hoies, quis non uidet: quid nō audeant
qui talia audent: His credendæ sunt animæ, Christi sanguine re-
demptæ: Christi crux uiuificat totū mundū occiso peccato. crux
illa armata largit̄ quasdā pœnas remitti, & sic sunt æqualia, pœ-
na æterna & tēporalis. Sed quid psequar portenta oīa, quæ ex tali
sermone sequunt̄, quæ nec cœlū possit sustinere, ut proferantur:

CONCLUSIO LXXX.

Rationem reddent episcopi, curati & theologi, qui tales
sermones in populum licere sinunt.

AT timeat potestas ecclesiæ. denique errores & offensiones ho-
die factas in sedem Romanā, uindictant̄ gemino gladio, sed nū-